

عنوان مقاله:

سیاست‌پژوهی در حوزه گردشگری جمهوری اسلامی ایران: چالش‌ها و فرصت‌ها

محل انتشار:

اولین همایش بین‌المللی علمی راهبردی توسعه گردشگری جمهوری اسلامی ایران، چالش‌ها و چشم‌اندازها (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی اصغر شال بافیان - عضو هیات علمی دانشگاه سمنان

ندا زرندیان - کارشناسی ارشد مدیریت جهانگردی، گرایش برنامه‌ریزی و توسعه

خلاصه مقاله:

نقش گردشگری در توسعه اقتصادی منجر به توجه بسیاری از کشورها به این صنعت شده است. این کشورها با عنایت به گردشگری در اخذ سیاست‌های کلان، موجبات توسعه ملی و بین‌المللی خود را فراهم ساخته‌اند. در این میان کشور ماعلی‌رغم پتانسیل‌های بالای خود در جذب گردشگران از جایگاه جهانی قابل‌توجهی در صنعت گردشگری برخوردار نیست. از اینرو این سؤالات مطرح می‌شود که آیا به‌واقع عدم توجه سیاست‌های بالادستی، مانع حضور پررنگ این صنعت در اقتصاد کشور ما شده است؟ آیا سیاست‌های کلان کشور با توسعه گردشگری منافات دارد؟ در پاسخ به این پرسش‌ها، مقاله حاضر، به‌مرور اسناد بالادستی سند چشم‌انداز بیست‌ساله، سیاست‌های کلی نظام، مصوبات شورای عالی انقلاب، مصوبات شورای عالی میراث فرهنگی و گردشگری و قوانین توسعه در ارتباط با گردشگری پرداخته است. نتایج نشان داد که سیاست‌های کلان کشوری بارها به صورت مستقیم و غیرمستقیم گردشگری را خطاب قرار داده‌اند. آنچه در این میان نادیده گرفته شده است نقش ابزارگونه گردشگری در تحقق بسیاری از این سیاست‌ها و رهنمون‌های کلان کشوری است. این در حالی است که اسناد و تحقیقات بین‌المللی مبین نقش حائز اهمیت گردشگری در تحقق بسیاری از اهداف نظیر اشتغال‌زایی، توسعه صادرات غیرنفتی، توانمندسازی بانوان، حفظ میراث ملی، افزایش اعتمادبهنفس و هویت ملی، توسعه روستایی و غیره هستند؛ لذا سیاست‌های کلان کشور در انطباق با توسعه گردشگری قرار دارند و آنچه باید مورد توجه قرار گیرد به‌کارگیری صحیح گردشگری در نیل به مقاصد مدنظر اسناد بالادستی است.

کلمات کلیدی:

گردشگری، اسناد بالادستی، سیاست‌گذاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/338014>

